

[Lykketoft]

med mindre fradrag, at der fra folk med børn blev løftet nogle byrder, som skulle afholdes af nogle andre, men at man specielt har givet kapitalejerne og de selvstændige erhvervsdrivende for store lettelser.

Her er det vigtigt at fastslå, at alle med stor rentebærende formue indtil skattereformen har kunnet anbringe formuen via et selskab, via en investeringsforening, og nøjes med selskabsskatten på hidtil 40 pct. af deres kapitalafkast. Det betyder, at de, der kommer til at betale ved denne skattereform, netop i væsentligt omfang er folk med store formuer og gode skatterådgivere.

Ikke alene forhøjer vi selskabsskatten – det har vi gjort – vi begrænser produktionen af de skattefri kursgevinster, vi holder folk med meget store positive kapitalindkomster inde i progressionen gennem en lang, lang overgangsordning – evigtvarende for nogle – og for det fjerde betyder skattelovsbestemmelserne, at folk med store rentebærende formuer uændret betaler 78 pct. af den skattepligtige indkomst som summen af indkomst- og formueskat.

Så har den officielle opposition i denne sag, socialistisk folkeparti, sagt: der vil dog være nogle selvstændige erhvervsdrivende under virksomhedsordningen, som ikke tilstrækkelig effektivt fanges op af de mange seler og livremme, vi bruger for netop at sikre, at store indkomster, store fradrag, store formuer yder deres bidrag.

SF har i løbet af udvalgsarbejdet konstrueret to eksempler på erhvervsdrivende, der skulle få meget store lettelser; de er også optrykt i betænkningen som bilag. Vi har samtidig fra skatteministeriet fået dokumenteret, at hvis disse to eksempler findes i virkelighedens verden, så tilhører de yderkanten af en fordeling på 900 personer ud af i alt 369.000 selvstændige erhvervsdrivende her i landet. Det er selvfølgelig meget interessant, men det viser, hvilke fantasifulde specialiteter man skal ud i for at sandsynliggøre sine påstande om fordelingsvirkningerne.

Det tredje, der er blevet sagt, er, at skattereformens virksomhedsordning er uoverskuelig, at den vil give anledning til manipulationer, og at den vil være administrationskrævende.

Her er det vigtigt at holde fast i, at virksomhedsordningen er én af flere mulige løsninger på det problem, som enhver skattere-

formator skal løse, nemlig: hvordan skal man opdele de selvstændige erhvervsdrivendes økonomi i en privat og en erhvervsmæssig del?

Enhver, der har beskæftiget sig med de andre muligheder for at løse det samme problem, må vist medgive, at en eller anden form for skønsmæssig opdeling af den erhvervsdrivendes renteudgifter ville være mere vilkårlig, mere arbejdskrævende for ligningsmyndighederne og i det hele taget mere kompliceret end den, der faktisk tilrettelægges med skattereformen.

Med hensyn til virksomhedsordningen er det klart, at vi alle har følt en vis usikkerhed omkring den endelige udformning. Vi har lyttet til kritiske røster hos revisorer, i det private erhvervsliv, hos skatterevisorer, og vi har til virksomhedsordningen fra ministeren fået formuleret en række ændringsforslag, der stopper for manipulationsmuligheder. Jeg tror, at vi har nået en udformning af virksomhedsordningen, der løser de problemer, der nødvendigvis skal løses, således at den ikke giver anledning til utålelige spekulationer, og vi vedkender os klart ansvaret også for denne del af skattereformen.

Men jeg skal ikke skjule, at jeg har mine tvivl om holdbarheden af en virksomhedsordning, der er frivillig fra år til år for den enkelte erhvervsdrivende. I praksis vil det også være så som så med frivilligheden for de fleste, fordi de for at få en rimelig behandling af deres erhvervsmæssige renteudgifter vil være nødt til at blive i virksomhedsordningen.

Man kan måske også sige, at der kan være en anden åben ende i denne diskussion, nemlig om ikke det havde været bedre, at vi allerede nu havde kunnet enes om en mere præcis definition af begrebet »selvstændig erhvervsvirksomhed«, en definition, der ikke alene udsondrede skibsanparter fra adgangen til virksomhedsordningen, men også i almindelighed anden bagatelagtig erhvervsvirksomhed. Så vidt har vi ikke kunnet nå, men jeg tror ikke, at den diskussion slutter i dag.

Jeg skal kort igen beskæftige mig en smule med reformens samlede fordelingsvirkninger.

Vi har jo i bilaget til betænkningerne over lovforslagene fået trukket en række tal frem. Vi ved, at der faktisk lettes for personer med lave indkomster. Vi ved, at eksempelvis pensionistgruppen får lettelser på 400–500 mill.